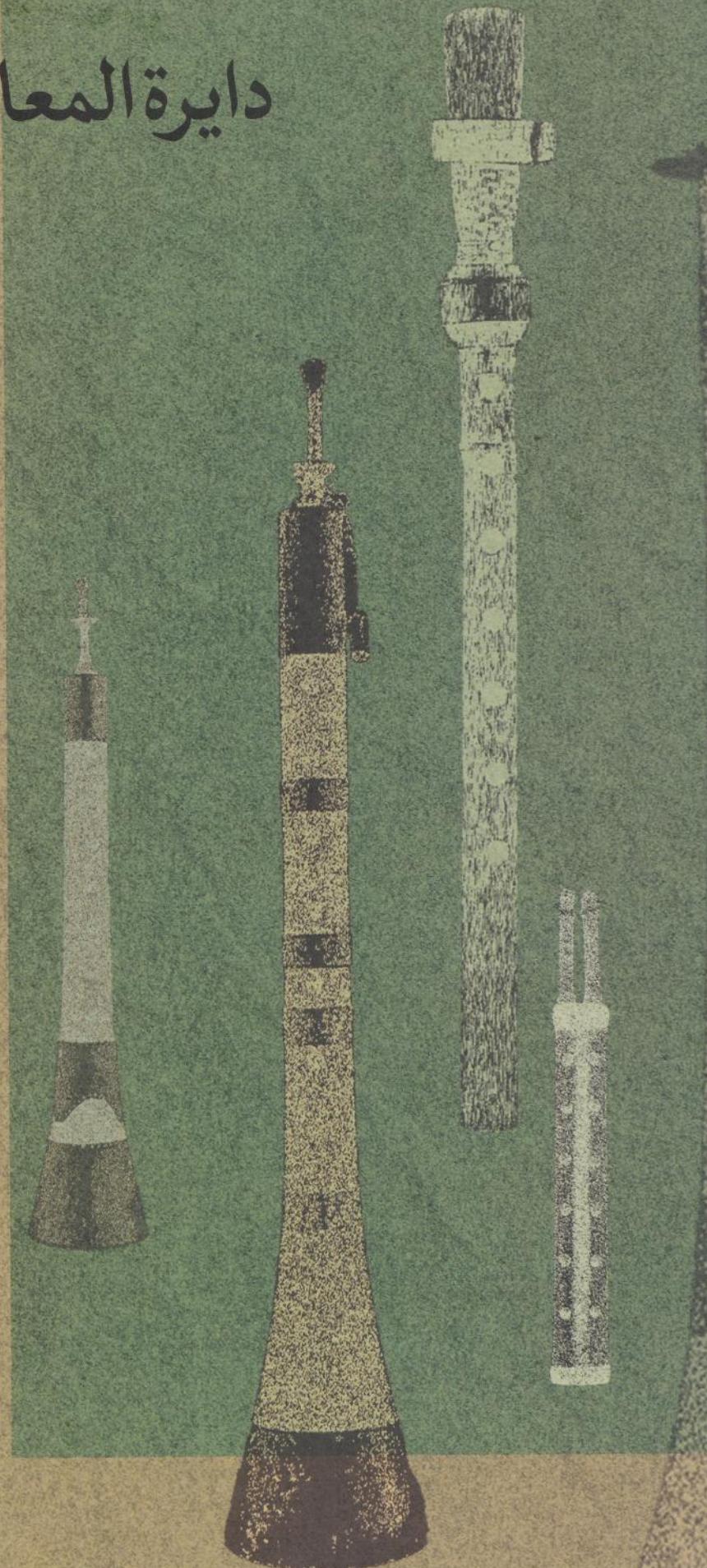

دایرة المعارف سازهای ایران

جلد سوم

هواصداهای زبانه دار
نواحی ایران

محمد رضا درویشی

بتهوون

مرکز موسیقی بتهوون شیراز

مؤسسه فرهنگی-هنری ماہور

تهران، خیابان حقوقی، شماره ۴۲، طبقه همکف

کد پستی: ۱۶۱۱۹۷۵۵۱۶

تلفن: ۰۲۰-۷۷۵۰۲۴۰۰ و ۰۲۰-۷۷۶۰۱۰۲۰

www.mahoor.com

info@mahoor.com

دانشنامه المعارف سازهای ایران

جلد سوم

هواصداحای زبانه‌دار نواحی ایران

محمد رضا درویشی

محمد افتخاری	ویراستار ادبی
صادق چراغی	ویراستار فنی
رضا معطريان	عکس
بهاره سپاسي	زنگار
سارا موسوی	طرح روی جلد
يويا دارابي	صفحه آرایي و پالايش تصاوير
سينا برومندي	گرافيك
ليل رسلوي	ترجم
۱۴۰۲	چاپ اول
۱۰۰۰	تعداد
باران	ليتوگرافی
يزمان	چاپ
معين	صحافي

© همهی حقوق چاپ و نشر این اثر انحصاراً (طبق قرارداد) محفوظ است.

ISBN: 978-622-92862-5-8

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۲۸۶۲-۵-۸

ISBN: 978-622-92862-6-5

شابک دوره: ۹۷۸-۶۲۲-۹۲۸۶۲-۶-۵

فهرست

۱۳	پیش‌گفتار مؤلف
۱۴	فهرست نام هنرمندان مورد استناد در جلد سوم
۲۳	مقدمه‌ی مؤلف
۲۷	مرواری بر مقدمه‌ی جلد اول دایرةالمعارف سازهای ایران
۲۷	اتنوموزیکولوژی و سازشناسی
۲۷	الف. اهمیت شناسایی سازها
۲۷	ب. پیدایش سازها
۲۸	ج. سمبلیسم سازها
۲۸	۱. سمبلیسم مبتنی بر ثنویت مذکور و مؤنث
۲۸	۲. سمبلیسم مبتنی بر شاخص یا نشانه‌ی جامع موسیقی
۲۸	۳. الف. سمبلیسم مبتنی بر تعبیر ادبی، اساطیر و مشایخ بزرگ
۲۹	۳. ب. سمبلیسم مقام مبتنی بر خود نمادها
۲۹	سابقه‌ی رده‌بندی سازها
۲۹	رده‌بندی سازها در فرهنگ‌های کهن
۲۹	الف. چین
۲۹	ب. هند
۲۹	ج. یونان
۲۹	د. ایران
۲۹	رده‌بندی سازها از دیدگاه فارابی
۳۰	رده‌بندی سازها از دیدگاه ابن سینا
۳۰	رده‌بندی سازها از دیدگاه عبدالقدیر مراغی
۳۲	رده‌بندی سازها در اروپا
۳۲	رده‌بندی سازها در موسیقی ارکستری قرن‌های ۱۸ و ۱۹ میلادی
۳۲	رده‌بندی ویکتور ماھیون

۳۵	جدول رده‌بندی سازهای هواصدا از بخش آخر طبقه‌بندی زاکس - هُونُبُستِل
۳۹	رده‌بندی [هایتس] دراگر
۴۱	هواصداهای نواحی ایران
۴۳	رده‌بندی هواصداهای زبانه‌دار نواحی ایران
۴۵	نشانه‌ها
۴۵	۱. نشانه‌ها در موسیقی دستگاهی
۴۵	۲. نشانه‌ها در موسیقی نواحی ایران
۴۷	بخش اول: هواصداهای آزاد جابه‌جاکنده
۴۸	وِرِرَک - گیلان (رودبار)
۵۱	بخش دوم: هواصداهای غیرآزاد: تمام هواصداها
۵۱	۱-۱. هواصداهای زبانه‌دار (آیروفون - ایدیوفون‌ها) - زبانه‌ی یک‌لایه
۵۱	۱-۱-۱. زبانه‌ی ساده‌ی منفرد، بدون لوله و سوراخ صوتی (انگشتی)
۵۳	۱. پس‌پسی (چوک) - مازندران
۵۵	۲. برگ یا قسمتی از پوست درخت - شرق مازندران
۵۷	۲-۱-۲. زبانه‌ی لوله‌ای با چهار شیار (شکاف)، بدون سوراخ صوتی
۵۸	نوعی دیگر پس‌پسی - شرق مازندران
	۲-۱-۲-۲. زبانه‌ی یک‌لایه‌ی منفرد،
۶۱	با لوله‌ی صوتی و چند سوراخ صوتی و دهانه‌ی شاخی
۶۲	قرنه - مازندران مرکزی
	۲-۱-۳-۱. زبانه‌ی یک‌لایه‌ی منفرد،
۶۵	با لوله‌ی صوتی و یک، دو یا چند سوراخ صوتی
۶۶	۱. دَلَّی تودوک - گلستان (بندر ترکمن)
۶۹	۲. دَلَّی تودوک (نوعی دیگر) - گلستان (ترکمن‌صغراء)
۷۰	۳. یک‌زله - استان کرمانشاه، کردستان و...
۷۱	۴. جوز - استان کرمانشاه
۷۲	۵. ساز - خراسان جنوبی (قائن)
	۲-۳-۱-۲. زبانه‌ی یک‌لایه‌ی منفرد، با شیار (شکاف) بلند طولی،
۷۳	با حلقه‌ی نخ یا کش با امکان تغییر طول زبانه (نوعی کولیس)
۷۴	چَغلَله - شرق مازندران
۷۷	۴-۱-۲. زبانه‌ی یک‌لایه‌ی دوتایی، با لوله‌های صوتی دوتایی و سوراخ‌های صوتی
۷۸	قوشمه - خراسان شمالی
۸۴	دوسازه - خراسان رضوی
۸۷	قوشا تودوک - گلستان (ترکمن‌صغراء)
۹۰	قُشمه - استان سمنان (کومش)
۹۳	دوزَله - کردستان و آذربایجان غربی
۱۰۱	دوزَله (جفتان - جُفتان) - استان ایلام

۱۰۶	دوزله (نی چفته) - خوزستان (شوستر)
۱۰۸	نی چفته (چفته - چفتور) - استان های بوشهر، هرمزگان و کرمان
۱۱۵	۵-۱-۲. زبانه یکلايهی دوتایی، با لوله های صوتی دوتایی و سوراخ های صوتی، با مخزن هوای آنبانی
۱۱۶	نی آنبان - استان های بوشهر، هرمزگان و کرمان
۱۲۵	۶-۱-۲. زبانه یکلايهی چندتایی، با مخزن هوای آکاردئونی، کلاویه ای گارمون - آذربایجان شرقی
۱۲۶	۷-۱-۲. زبانه یکلايهی چندتایی، با مخزن هوای آکاردئونی و آنبان ذخیره هی هوای کلاویه ای
۱۳۳	باجا (هارمونی - هارمونیوم) - بلوچستان
۱۳۴	بخش سوم: هوا صدای زبانه دار (آیروfon - ایدیوفون) - زبانه دولايه
۱۴۳	۱-۳. زبانه دولايه منفرد، بدون لوله و سوراخ صوتی، دمیدن به طور افقی
۱۴۴	شوکازیپ - شرق مازندران
۱۴۷	۲-۳. زبانه دولايه منفرد، با لوله صوتی، بدون سوراخ صوتی
۱۴۸	کرنای پوستی - مازندران و تالش و گیلان
۱۵۱	۳-۳. زبانه دولايه منفرد، با لوله و سوراخ های صوتی
۱۵۲	خانواده ی سرناها، گرناها و بالابانها در نواحی مختلف ایران
۱۵۳	سرناها
۱۶۰	سرنا (پیق) - خراسان شمالی
۱۶۷	سرنا (ساز) - خراسان رضوی (تریت جام، تایباد، کاشمر و گتاباد)
۱۷۵	سرنا (ساز - سونا - سندا) خراسان جنوبی (بیرجند)
۱۸۰	سرنا (شهنای) - استان یزد
۱۸۳	سرنا - سیستان (زابل)
۱۸۷	سرنا (ساز) - بلوچستان (سرحد)
۱۹۰	سرنا - بلوچستان (مکران)
۱۹۸	سرنا (ساز) - استان کرمان
۲۰۵	سرنا و ساز لیوا - هرمزگان
۲۱۴	سرنا (ساز - کوچیک ساز) - فارس (ایلهای قشقاوی و مَمَّنَنی)
۲۱۹	سرنا (ساز - ساز کوچیک) - چهارمحال و بختیاری و مناطق هم جوار
۲۲۵	سرنا (ساز) - استان ایلام
۲۳۰	سرنا (ساز) - لرستان و لکستان
۲۲۸	سرنا (ساز) - استان کرمانشاه
۲۴۳	سرنا (ساز) - گرددستان
۲۴۷	سرنا - همدان
۲۵۱	سرنا (زُورنا) - آذربایجان غربی
۲۵۵	سرنا (زِرنا) - آذربایجان شرقی و جمهوری آذربایجان (باکو)
۲۵۹	سرنا (زِرنا) - تالش (گیلان)
۲۶۳	سرنا (ساز) - گیلان

۲۶۸	شُرنا (زِرنا - ساز) - مازندران و گلستان
۲۷۴	سُرنا - استان سمنان
۲۷۸	سُرنا - استان‌های تهران (ورامین و شهریار)، البرز (طالقان) و مرکزی (اراک)
۲۸۳	سُرنا - استان اصفهان (نایین و کاشان)
۲۸۷	گَرناها
۲۸۷	استان‌های فارس، چهارمحال و بختیاری، کهگیلویه و بویراحمد و
۲۸۷	بخش‌هایی از استان‌های کرمان، یزد، اصفهان، خوزستان و بوشهر
۳۰۶	بالابان‌ها
۳۰۶	بالابان (نَرْمَهْ نَاهِي) - دودوک - استان‌های آذربایجان شرقی،
۳۰۶	آذربایجان غربی، همدان، سمنان و کردستان
۳۱۷	۴-۴. زبانه‌های دولایه‌ی دوتایی یا چندتایی، با لوله‌های صوتی دوتایی یا چندتایی، با سوراخ یا بدون سوراخ صوتی - در قلمرو جغرافیایی ایران وجود ندارند.

نشانه‌ها

در موسیقی دستگاهی از پنج نشانه برای تغییر فواصل بنابه نیاز استفاده می‌شود.

۱. نشانه‌ها در موسیقی دستگاهی:

۱. ♫: صدای اندازه نیم پرده بالا می‌برد.
۲. ♭: صدا را به اندازه نیم پرده پایین می‌آورد.
۳. ♪: صدا را به اندازه نیم پرده بالا می‌برد.
۴. ♯: صدا را به اندازه بهاصطلاح ربع پرده بالا می‌برد.
۵. ♮: صدا را به اندازه بهاصطلاح ربع پرده پایین می‌آورد.
- علینقی در سیستم و در سلسه اعداد ابجدي، عدد ۲۷۰ است.
۶. (گُرن): نیز در سیستم اعدادی ابجدي باز عدد ۲۷۰ است.
۷. (سُری): نیز در نظام عددی ابجدي باز عدد ۲۷۰ است.
بنابراین علینقی وزیری از نام‌هایی استفاده کرده که جملگی در نظام ابجدي عدد ۲۷۰ است.

۲. نشانه‌ها در موسیقی نواحی ایران:

در موسیقی نواحی علاوه بر استفاده از نشانه‌های ♫، ♭، ♪، ♯، مجبور به ابداع نشانه‌هایی شدیم که با خصوصیات این نوع موسیقی سازش بیشتری دارند.
در موسیقی دستگاهی اگر به عنوان مثال چند نوازنده‌ی تار، پرده‌های سازشان را به دور از هم مرتب کنند، مشاهده می‌کنیم که هر تار به خصوص در سُری‌ها و گُرن‌ها با هم اختلاف دارند.

این به خاطر اختلاف حسی، شرایط اجرا و پارامترهای دیگری نیز هست.
سی‌کرن در دستگاه سه‌گاه با سی‌کرن در دستگاه‌های دیگر نیز اختلاف دارد.

در موسیقی نواحی این موضوع مخصوصاً در سازهای هوا صدا شدیدتر است. بنابراین می‌بایست برای ثبت فواصل مقامها از روش‌های دیگری استفاده شود. در موسیقی نواحی علاوه بر ♫، ♭، ♪، به ناچار نشانه‌های دیگری ابداع شد. استفاده از این نشانه‌ها نسبی است و قطعیت کامل ندارد.

۱. ♪: مثال: $\overset{+}{D}$ (صدایی میان D و ♭)

۲. ♭: مثال: $\overset{-}{E}$ (صدایی میان E و ♪)

۳. (•): صدای مورد تردید

۴. (♩): صدای مورد تردید (صدای مبهم)

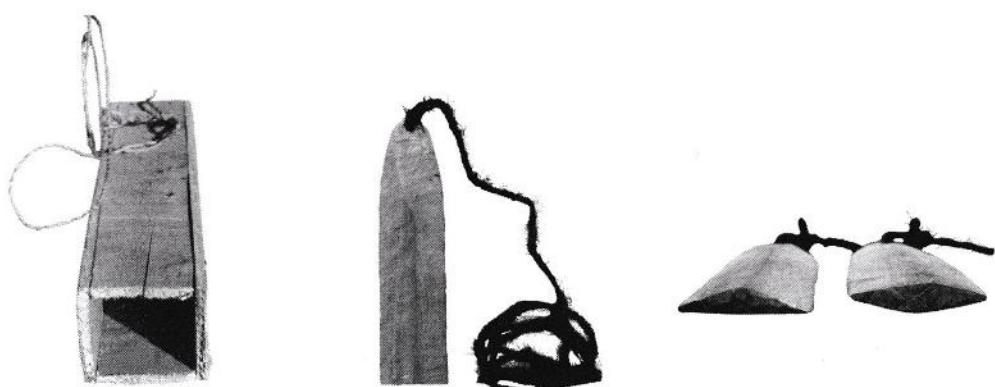
۵. (♩): صدای مورد تردید (صدای مبهم)

۶. (♩): صدای مورد عطف مقام (صدای مبهم که روی آنها تأمل بیشتری می‌شود.)

۷. (♩): تفکیک دانگ‌ها (تراکوردها)

ترتیب صدایی که در این کتاب برای ثبت نت‌ها نوشته شده به معنی لحن یا ملودی نیست. بلکه فقط به منظور نشان دادن صدایی است که در یک مقام از آنها استفاده شده است.

نوعی دیگر از ورورک (گیلان - رودبار)

هواصدای آزاد جابه‌جاکننده‌ی هوا

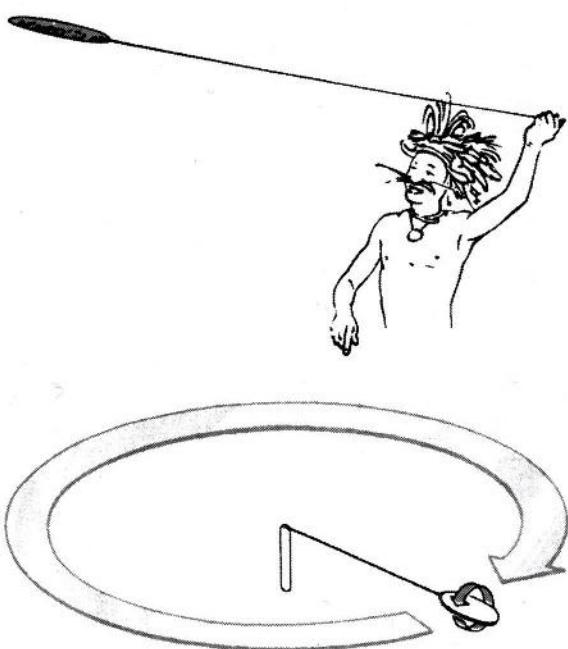
تولید صدا از طریق چرخش در هوا (چرخی و دورانی)

یک طرفه و دوطرفه

بدنه‌ی گردۀ ماهی

گیلان (رودبار)

وِروَرَک

متصل است به تدریج از زمین جدا می‌شود و در هوا به گردش در می‌آید. این کار باید در فضای باز صورت گیرد تا مانعی برای حرکت وِروَرَک وجود نداشته باشد. با افزایش سرعت چرخاندن، وِروَرَک به صدا در می‌آید. این صدا بَم وِروِرمانند است و حاصل دو حرکت انتقالی و وضعی وِروَرَک است. صفحه‌ی چوبی تراش‌خورده، ضمن چرخش، هوا را با لبه‌ی تیز خود می‌شکافد و در حرکت انتقالی وضعی صدا ایجاد می‌شود. این صفحه ضمن حرکت انتقالی در محیط دایره، به سرعت به گرد خود نیز می‌چرخد (مانند فریفرهای در هوا) و از این طریق صدای دومی ایجاد می‌شود. ترکیب این دو صدا، صدای نهایی وِروَرَک را شکل می‌دهند. هر چه سرعت چرخش بیشتر شود فرکانس ایجادشده توسط

کلیات

به بخش کلیات کمانچه‌ی دیلمان (گیلان) در جلد اول همین دایرةالمعارف مراجعه کنید.

ویژگی‌های ظاهری و ساختاری

بنابر مشاهدات نگارنده این هواصدا در جای دیگری از ایران، به جز رودبار گیلان، وجود ندارد. بر اساس عکس‌های موجود در کتاب‌های سازشناسی، نمونه‌های مختلفی از آن را می‌توان در فرهنگ‌های آفریقا و آمریکای شمالی یا جنوبی مشاهده کرد.

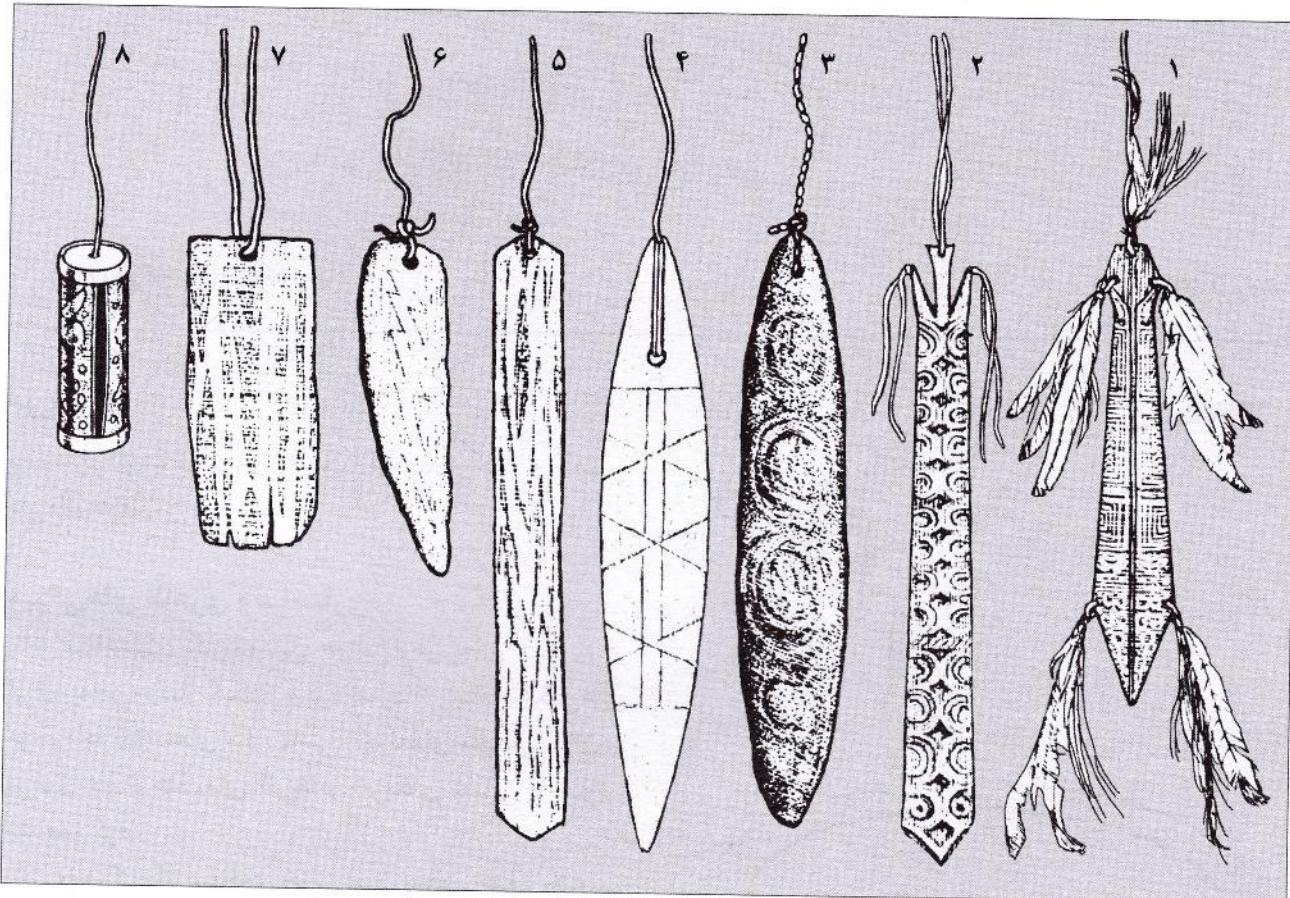
وِروَرَک یک صفحه‌ی چوبی است به قطر حدود یک و نیم سانتی‌متر، طول حدود ۲۵ سانتی‌متر و عرض حدود ۱۰ سانتی‌متر که یک طرف یا دو طرف آن به صورت گردۀ ماهی تراش خورده تا شکل آیروودینامیک پیدا کند. یک طرف این صفحه‌ی چوبی به شکل سرِ ماهی تراشیده شده و سوراخی مانند چشم ماهی روی آن تعییه شده است. از این سوراخ طنابی با جنس موی بز عبور می‌کند. طول این طناب متغیر است و بستگی به وسعت فضای مورد استفاده‌ی وِروَرَک دارد. هر چه طول طناب بلندتر باشد امکان چرخش درست وِروَرَک بیشتر فراهم خواهد شد. حداقل طول طناب ۲ تا ۳ متر است و کمتر از آن، دامنه‌ی چرخش وِروَرَک را محدود می‌کند و صدایی از آن حاصل نمی‌شود. بنابراین اجزای ساختاری وِروَرَک عبارت‌اند از یک صفحه‌ی چوبی تراش‌خورده و چند متر طناب.

چگونگی و موارد استفاده

یک سرِ طناب را می‌گیریم و به آرامی می‌چرخانیم و کم کم بر سرعت آن می‌افزاییم. وِروَرَک که به سرِ دیگر طناب

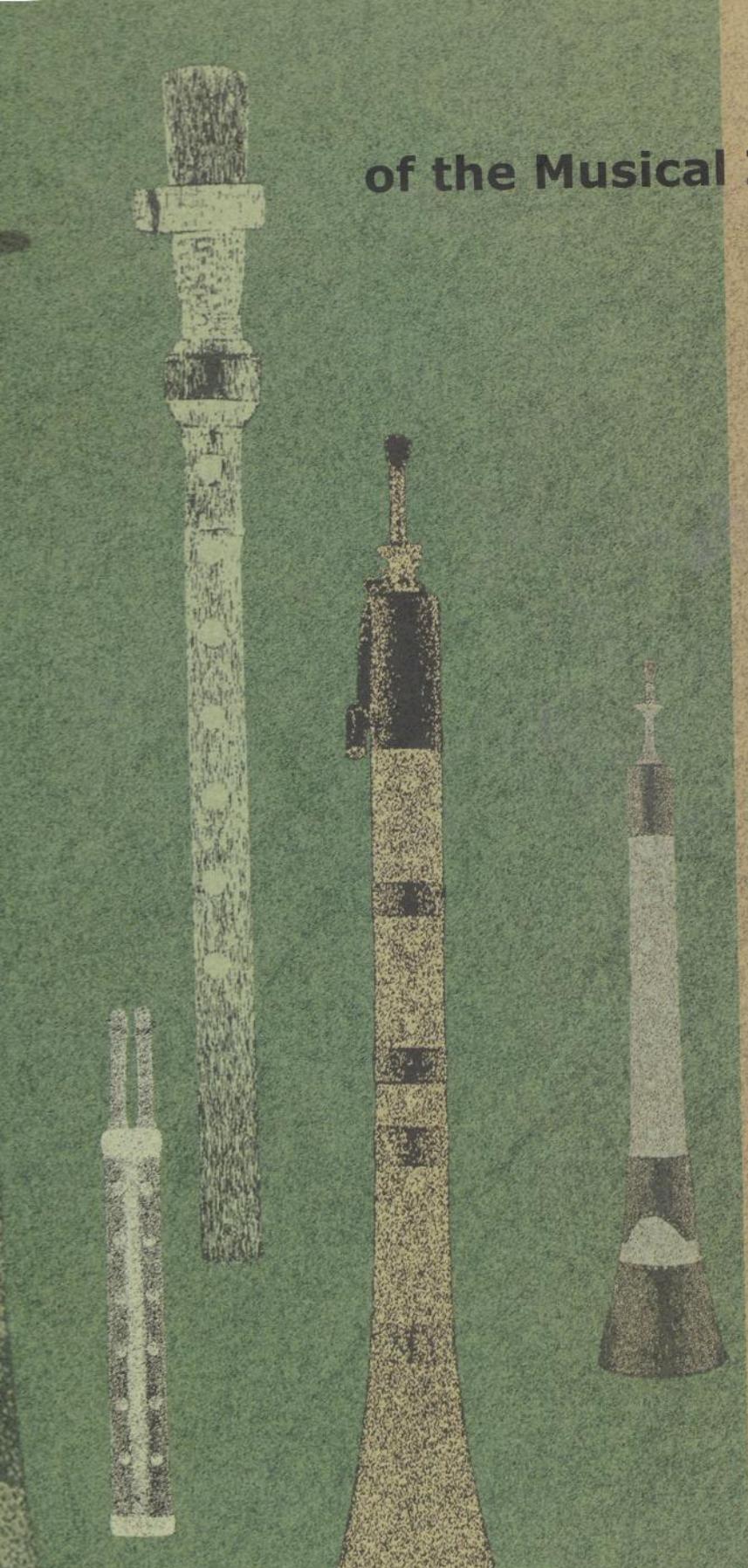
مناطق مختلف جهان (گینه نو، استرالیا، برزیل، آمریکای شمالی و آمریکای جنوبی) شناسایی و یافت شده است (مراجعه کنید به: دایرةالمعارف سازهای جهان، ترجمه‌ی حسن زندباف، تهران: روزنه، ۱۳۷۶، ص ۷۶).

ورورک نیز بالاتر می‌رود. ورورک وسیله‌ای برای بازی و سرگرمی کودکان و نوجوانان بوده است. نمونه‌های مختلف این ساز با عنوان «چوب غژغژی» که تاریخچه‌اش به ۲۵۰۰ سال پیش از میلاد باز می‌گردد، در

هر سه تصویر گرافیکی برگرفته از: دایرةالمعارف سازهای جهان. ترجمه‌ی حسن زندباف، انتشارات روزنه، چاپ دوم، ۱۳۸۲.

۱. چوب غژغژی، چوب و پر، گینه نو (موزه‌ی مردم‌شناسی Rijk، لایدن، هلند)
۲. چوب غژغژی، گینه نو (موزه‌ی مردم‌شناسی Rijk، لایدن، هلند)
۳. چوب غژغژی، استرالیا
۴. چوب غژغژی، برزیل
۵. چوب غژغژی، برزیل (موزه‌ی گوته‌بورگ، سوئد)
۶. چوب غژغژی، آمریکای شمالی
۷. چوب غژغژی، آمریکای جنوبی
۸. سوت پرندگان، فلز، ژاپن

Encyclopaedia of the Musical Instruments of Iran

Volume 3

Reed Aerophones in Regional Music

Mohammad-Rezâ Darvishi

بتهون
بهون موسیقی مرکز شیراز

موزه هنری ماهور
Mahoor Institute of Culture and Arts
www.mahoor.com info@mahoor.com

9 786229 286258